

NEBOJÁCNÉ TLAPKY

NAPSALA
PETRA VOŘÍŠKOVÁ

ILUSTROVALA
KATEŘINA SVOZILOVÁ

NEBOJÁCNÉ TLAPKY

NAPSALA
PETRA VOŘÍŠKOVÁ

ILUSTROVALA
KATEŘINA SVOZILOVÁ

V rozlehlé savaně uprostřed Afriky žily dvě malé lvice, sestry, které snad nemohly být odlišnější.

Mladší Leila měla jemnou srst, jež hrála všemi barvami. V záři slunce se díky ní leskla jako kočičí zlato, ale v noci se zdála temnější než odpolední stín. Její malá kulatá ouška, která se zvědavě otáčela po každém zvuku, měla konce černě zbarvené, a stejně zakončený byl i její ocásek. A rošťácké skvrny na hlavě jako by přesně odrážely její dobrodružnou a hravou povahu.

Luna měla naopak srst sněhově bílou, která zářila do širokého okolí. Od malička žila s nepříjemným pocitem, že je jiná než ostatní.

„Jsi výjimečná,“ říkala jí maminka.

Ona si tak ale nepřipadala. Nevypadala jako ostatní lvíčata. Oproti své sestře byla klidná a rozvážná. A neměla ani pověstnou lví odvahu.

Bála se neznámých zvířat. Bála se cizích míst. Bála se věcí, které neznala a nezažila. Vždyť by se mohla ztratit nebo zranit!

Nejvíce jí ale děsilo, že by selhala nebo byla ostatním pro smích.

